

Ημερολόγιο ασημάντων 524: magpies & σκυλόψαρα/ Τι να την κάνεις την τέχνη αν δεν μπορείς να αναπνεύσεις

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάντων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Ακούω για 20.000 νεκρούς στην Τουρκία. Ακούω και βλέπω στο γιουτιούμπ τη Σωτηρία Μπέλου και προσπαθώ να μην καταρρεύσω. Δεν είναι φωνή αυτή που έχει αλλά ένα ματωμένο ενεργό νφαισκειο μέσα στο λαιμό της.

Η φωτογραφία είναι του Ανδρέα Καμουτσή

7.2.23 Προσοχή, προσοχή τα πουλιά μεταξύ των οποίων και τα Magpies επιτίθενται σε αυτή την περιοχή όπου κάνουν τις φωλιές τους. Υπερασπίζονται τα νεογνά με κάθε τρόπο. Επιτίθενται από πίσω, γι αυτό αλλάξτε δρόμο παρακαλώ, προφυλαξτε το κεφάλι και τα μάτια σας, να κρατάτε ομπρέλα ή να φοράτε καπέλο και κατεβείτε από το ποδήλατό σας.

• Είναι υπέροχη μέρα σήμερα, είμαι στο Μπράιτον κι ετοιμάζομαι να κολυμπήσω πίσω από το δίχτυ που δεν είναι βέβαια εκατό τοις εκατό ασφαλές αν σκεφτείς ότι πέρυσι τέτοιο καιρό οι καρχαρίες το είχαν κάνει σουρωτήρι και τα κοπάδια των γλάρων εγκατέλειψαν την αμμουδιά καθώς είδαν τα σκυλόψαρα να πηγαίνουν για καφέ λατέ στον Έλληνα κοιλαρά.

• Τσβέταν Τοντόροφ. Για να συμβεί το κακό, δεν επαρκούν οι πράξεις μερικών ανθρώπων πρέπει να μένει αδιάφορη και η μεγάλη πλειοψηφία. Αυτό είναι κάτι για το οποίο είμαστε όλοι αρκετά ικανοί.

• Εκατόμβη και θρήνος στην Τουρκία μετά από σεισμό. 5000 οι νεκροί. Σωστικά ελληνικά συνεργεία εκεί. Αμέσως κάνεις τη σκέψη: Θα μαζέψει τη γλώσσα της έπαρσης και των απειλών ο Πολυχρονεμένος νταής ή «θα έλθει νύχτα και στην Αυστραλία; Εξόριστος. Να καταστρέψει τις φωλιές των Magpies.

• Το απόγευμα βρέθηκα στο Earlwood στο καφέ των Ελλήνων, μαζί με το Θύμιο. Γίνεται κάβρα Ιουδαίων. Ακούς ό,τι θέλεις. Σε δύο τραπέζια ενωμένα οι απέναντι φωνάζουν στα αγγλικά και οι άλλοι απέναντι, οι νεομετανάστες, στα ελληνικά για μετοχές, επιτόκια και μπάλα. Σε μια στιγμή διαφωνίας σπκώνονται όρθιοι. Και φωνάζουν. Μετά γελάνε. Μετά έρχεται ένα κουτσαβάκι και λέει τι ωραία ήταν η δικτατορία!

8.2.23 Είναι όνειρο, είναι όνειρο, είναι εφιάλτης, δεν είναι αλήθεια, θα ξυπνήσω, θα αναπνεύσω. Θα ξεφύγω από τα πουλιά του Χίτσκοκ. Έτσι γίνεται συνήθως: τα μάτια ανοίγουν και πάντα βρίσκεσαι σε ένα ωραίο κρεβάτι, όχι νοσοκομειακό, όχι στο πεζοδρόμιο με τους άστεγους αλλά με την ωραιότερη συνάδελφο στο Υπουργείο Πολιτισμού στην ταράτσα της Μπουμπουλίνας. Ελεύθερος.

• Γενναιότητα και Ρουά ματ. Η μπτέρα και η αδερφή του παλαιμάχου ποδοσφαιριστή Βασίλη Τσάρτα έστειλαν επιστολή στην τοπική ιστοσελίδα της Βέροιας, aperikairosg, όπου αναφέρουν ότι «ουδεμία απολύτως σχέση έχουμε ή πρόκειται ή θέλουμε να έχουμε με την προσφάτως ανακύψασα πολιτική δραστηριότητα του ανωτέρω και την υποψηφιότητά του με συγκεκριμένο πολιτικό σχηματισμό». Προσθέτουν ακόμη το εξής: «Ουδέποτε στην οικογένειά μας είχαμε ομοφοβικές, ρατσιστικές ή εθνικιστικές αντιλήψεις αλλά αντίθετα διαπνεόμασταν από δημοκρατικές, προοδευτικές και αλληλέγγυες ιδέες». Ούτε η μαμά του δεν θα ψηφίσει τον μπαλαδόρο ρατσιστή.

• Ugur Galen. Φοβερός τούρκος κολαζίστας. Με τους σεισμούς ξεχάσαμε για λίγο την ισορροπία του τρόμου στο Αιγαίο, τις εναέριες πραβιάσεις και τις αγοραπωλησίες του αιώνα και ξύπνησε λίγη ανθρωπιά μέσα μας

• Αυτός ο ευμετάβλητος καιρός του Σύνδνεϊ και ο ανεπαρκής Εαυτός που σε πληγώνει. «Ακόμη σκέφτομαι με φρίκη πως, αν είχα ακούσει τη φωνή της λογικής, όπως με συμβούλευαν οι γύρω μου, δεν θα είχα ασχοληθεί με την τέχνη (...) Ευτυχώς όταν έπρεπε δεν άκουσα κανέναν. Η τέχνη στα δύσκολα είναι το τέλειο σπρίγμα. Ξεκινάς την ημέρα μεταθέτοντας τις έγνοιες έξω από σένα, πέρα απ' όλα» (Εύα Μπέη : «Με τον Νίκο Καρούζο» σελ. 340).

-Τι να την κάνεις την τέχνη κυρά μου άμα δεν μπορείς να αναπνεύσεις και να ερω-

τευθείς. Τέχνη είναι να αναπνέεις σωστά, να αγαπάς ανάλαφρα, να κλαίς στα ερείπια και να χύνεις ασταμάτητα.

9.2.23 Προβλήματα με τη συγκατοίκηση του ευάλωτου Κολυμβητή και τον ανήλικου υιού αυτού. Η θυγατέρα μου, όπως λέει, «κουράστηκε να τους σπρίζει και να τους θεραπεύει. Καλύτερα για όλους να αποχωρήσουν».

Ακούω για 20.000 νεκρούς στην Τουρκία. Ακούω και βλέπω στο γιουτιούμπ τη Σωτηρία Μπέλου και προσπαθώ να μην καταρρεύσω. Δεν είναι φωνή αυτή που έχει αλλά ένα ματωμένο ενεργό νφαισκειο μέσα στο λαιμό της.

10.2.23 Ο Κολυμβητής μέσα από την πίσινα κοιτάζει ώρα πολλή τη μαύρη γάτα στα μάτια και της λέει λόγια τρυφερά. Χρειάζομαστε όλοι ψυχίατρο. Κι εγώ νιώθω κάπως. Είμαι κακομαθημένος, αιωνίως ανικανοποίητος και γίνομαι δύστροπος, στριμμένος, απαιτητικός.

-Μαγεία και πχορρύπανση μαζί. Ο θόρυβος που κάνουν στους 8 το βράδυ κάθε φορά τα πουλιά που μαζεύονται σε συνέλευση στα πλατάνια της Μπίμιστριτ στο Κέμψι είναι αδιανόητος, αν δεν τον ακούσεις με τα αυτιά σου, που..... βουλώνουν στα 1000 ντεσιμπέλ.

• Η Κίνα μετά την Ταϊβάν κοιτάζει την Αυστραλία. Πόσο κουραστική πια η προπαγάνδα του κίτρινου κινδύνου! Τα ίδια και τα ίδια. Δεν έχει τέλος αυτή η καραμέλα που την πιπιλίζουν 50 χρόνια οι δυτικοί ενώ οι Αυστραλοί εισπράττουν δισεκατομμύρια από τις εξαγωγές κάρβουνου στην Κίνα και εκατομμύρια από τις χιλιάδες κινέζων φοιτητών στα Πανεπιστήμια του Σύνδνεϊ και της Μελβούρνης.

«Η ζωή είναι συντηρητική δεν ανθίζει παρά χάρη στην επανάληψη, στα στερεότυπα, στο συμβατικό. Ακριβώς το αντίθετο της τέχνης». E.M. Cioran